

(1)

Contrastmiddel voor MRI-scans

- (1) (Binair gg): atoomnummer Gd is 64 → heeft 64 protonen.
 Massgehalte = 158: aantal neutrons ^{158}Gd is $158-64=94$
 Gd^{3+} : 3+ betekent 3 elektronen minder dan het atoom Gd
 $\rightarrow$ aantal elektronen $\text{Gd}^{3+}=64-3=61$.

- (2) Aan de buitenkant van een gadodiamide-deeltje zitten
 $-\text{N}-\text{H}$ groepen (en $\text{C}=\text{O}$ groepen).

Met watermoleculen kunnen die H-bruggen vormen.

- (3) Met de redoxievergelijking blijkt dat

(1) H-deeltjes van $\text{C}_{16}\text{H}_{2g}\text{N}_5\text{O}_8$ afgesplitst

en (2) die worden gebonden aan de O^{2-} deeltjes die worden afgesplitst van Gd_2O_3 .

→ Er is sprake van H^+ -overdeeld → het is een zuur-base reactie

- (4) Giftigheid van Gd^{3+} in gadodiamide is 100 keer minder,
 dat wil zeggen dat er 100 keer meer van die stof kan worden ingenomen om 50% sterfte in de populatie te veroorzaken.

$$\rightarrow \text{LD}_{50} \text{ in gadodiamide} = 42 \cdot 100 \text{ mg/kg} = 4,2 \text{ g/kg}$$

- (5) gegeven: 1 mol gadodiamide = 574 g
 veiligheidsgraad $0,1 \cdot 10^{-3}$ mol/kg } →

$$\rightarrow \text{Veilighedsgraad is } 0,1 \cdot 10^{-3} \cdot 574 = 5,74 \cdot 10^{-2} \text{ g/kg}$$

$$\text{Voor een persoon van 60 kg is dat } 60 \cdot 5,74 \cdot 10^{-2} = 3,4 \text{ g}$$

Veilige dosering voor een persoon van 60 kg is 12 ml Omniscan } →
 gegeven (etiket): 1 ml $\equiv 287 \text{ mg}$

→ totale massa veilige marge = $12 \cdot 287 = 3444 \text{ mg} = 3,4 \text{ g}$
 Maar Omniscan is een oplossing van gadodiamide, dus
 de hoeveelheid ingenomen gadodiamide is << dan 3,4 g.

- (6) (1) een hoeveelheid Norit toevoegen aan een oplossing van gadodiamide.
 (2) goed schudden
 (3) mengsel filteren
 (4) naargelang of het filterstaal nog gadodiamide bevat.

- (7) De apart verzamelde urine bevat een relatief hoge [ ] van gadodiamide.

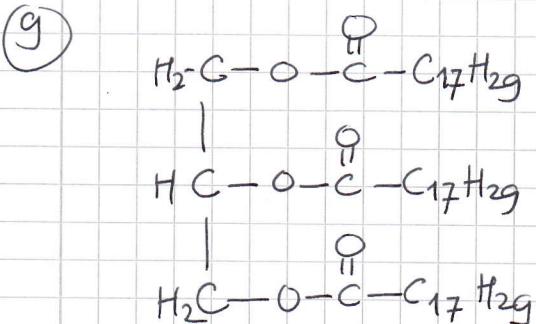
Er hoeft dan een veel kleinere hoeveelheid (afzuur) water te worden verwerkt.

(2)

Drogen van witte olierenf.

- (8) lood(II)carbonaat: $PbCO_3$
 lood(II) hydroxide: $Pb(OH)_2$

1 mol loodwit bevat 3 mol Pb^{2+} , 2 mol CO_3^{2-} en 2 mol OH^-
 $\rightarrow$ moleverhouding $PbCO_3 : Pb(OH)_2 = 2 : 1$.

- (10) (BINAS 67-G2)

- palmitinezuur bevat geen $C=C$ binding.
- stearinzuur " "
- olierazuur bevat 1 $C=C$ binding per molecuul
- linolzuur bevat 2 $C=C$ bindingen per molecuul
- α -linoleenzuur bevat 3 $C=C$ bindingen per molecuul

1 triglyceride molecuul bevat 3 vetzuurmoleculen
 In lijnolie bevatten 3 vetzuurmoleculen gemiddeld
 $(0,16 \cdot 1 + 0,15 \cdot 2 + 0,62 \cdot 3) \cdot 3 = 7,0$ $C=C$ bindingen.

- (11) In eerste instantie wordt O_2 uit de lucht "gebonden" door reactie met lijnolie $\rightarrow$ de massa neemt toe
 Daarna "verdwijnt" H_2O door het condensatieproces bij step 2
 $\rightarrow$ de massa neemt af

- (12) Op dag 50 is de netto massa-toename volgens diagram 1: 12,5%
 $1 \text{ mol triglyceride} = 873 \text{ g}$ }
 $\rightarrow$ massa-toename van 12,5% = $\frac{12,5}{100} \cdot 873 \approx 109 \text{ g}$

- (13) massa-toename door $+ O_2$ massa afname door $- H_2O$
 (step 1 + 2) per 1 mol O_2 "verdwijnt" 1 mol H_2O
 $\dots 32,00 \text{ g } O_2 \dots \dots \dots 18,016 \text{ g } H_2O$
 $\rightarrow \Delta = 13,98 \text{ g per mol } O_2(\text{mol } H_2O)$
 Het gaat dus om $\frac{109}{13,98}$ mol O_2 (H_2O) }
 Met step 1 + 2 blijft 1 mol O_2 (H_2O) $\equiv$ 1 mol crosslinks

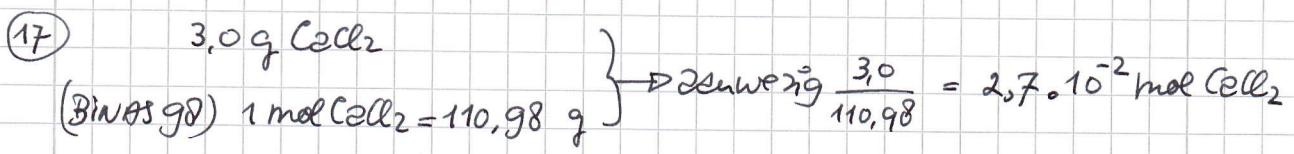
$\rightarrow$ er zullen $\frac{109}{13,98} = 7,80$ mol crosslinks zijn ontstaan.

Alginaat

- (14) Bij oplossen van calciumchloride ontstaan Ca^{2+} en Cl^- -ionen. De Ca^{2+} -ionen zullen in de oplossing worden "gehydraateerd", aangegeven door H_2O moleculen. Er ontstaan dus bindingen tussen die "losse" ionen en watermoleculen.

- (16) omdat de inhoud van de bolletjes nog steeds in contact staat met Ca^{2+} -ionen kan de geloosming met alginaat worden voortgezet. Door wegscheppen van de bolletjes is er niet meer sprake van een Ca^{2+} -"omgeving" en vindt er geen reactie meer plaats.

Om evenveel Ca^{2+} te krijgen zou $2,7 \cdot 10^{-2}$ mol $\text{Ca}(\text{C}_3\text{H}_5\text{O}_3)_2$ moeten worden gebruikt.
 $(\text{Bijv 899}) 1 \text{ mol } \text{Ca}(\text{C}_3\text{H}_5\text{O}_3)_2 = 218,22 \text{ g}$

$$\rightarrow \text{en moet } 2,7 \cdot 10^{-2} \cdot 218,22 = 5,9 \text{ g Ca-licetet worden opgelost.}$$

Bio-P

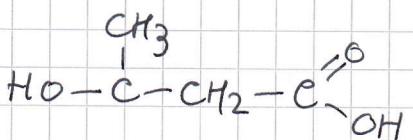
- (18) eutrofieëring

- (19) a = fosfaat
 b = polyfosfaat
 c = PHB
 d = zuurstof
 e = $\text{CO}_2 + \text{H}_2\text{O}$

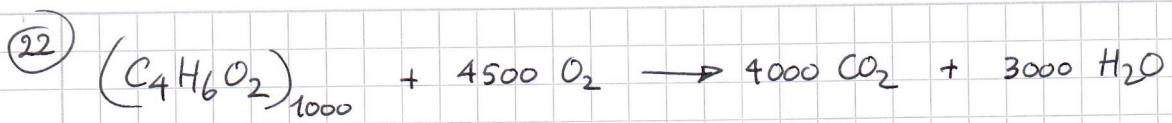
- (20) In de fechtstaad: "De bacteriën halen deze energie uit de afbraak van polyfosfaat tot fosfaat". Er komt bij dit proces dus energie vrij.
 $\rightarrow$ omzetting polyfosfaat $\rightarrow$ fosfaat is een exotherm proces

- (21) (1) Een polyester ontstaat door condensatie uit een $-\text{C}(=\text{O})\text{OH}$ en $\text{C}-\text{OH}$ groep. Als er sprake is van één monomeer moet dat molecuul dus een een $-\text{OH}$ en een $\text{C}(=\text{O})\text{OH}$ groep bevatten.
 (2) Het polymeren bevat een CH_3 . Die moet dus ook zenuwrig zijn in het monomeer.
 $\rightarrow \text{OH groep uit op C-atoom #3}$

$\rightarrow$ het monomeer is:

(4)

(23) $pH = 7,8$
 $T = 298K \rightarrow pH + pOH = 14,0 \quad \left. \right\} \rightarrow pOH = 6,2 \rightarrow [OH^-] = 10^{-6,2} \text{ mol/l}$
 $= 6 \cdot 10^{-7} \text{ mol OH}^-/\text{l}$

(24) uit reactie (1) blijkt: $1 \text{ mol sterviet} \equiv 1 \text{ mol Mg}^{2+} (\equiv 1 \text{ mol MgCl}_2)$

$2,5 \cdot 10^6 \text{ g sterviet} \quad \left. \right\} \text{ productie: } \frac{2,5 \cdot 10^6}{245,41} = 10 \cdot 10^4 \text{ mol sterviet} \quad \left. \right\} \rightarrow$
 $1 \text{ mol sterviet} = 245,41 \text{ g} \quad \left. \right\} 1 \text{ mol MgCl}_2 = 95,211 \text{ g}$

$\rightarrow (\text{tenminste}) \text{ nodig: } 10 \cdot 10^4 \text{ mol MgCl}_2 \quad \left. \right\} \rightarrow$
 $(\text{BinAS gg}) \quad 1 \text{ mol MgCl}_2 = 95,211 \text{ g} \quad \left. \right\} = 952 \text{ kg MgCl}_2$

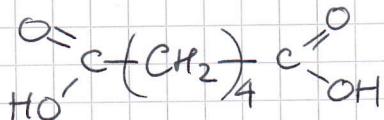
$\rightarrow (\text{tenminste}) \text{ nodig: } 10 \cdot 10^4 \cdot 95,211 \cdot 10^{-3} \text{ kg MgCl}_2 \quad \left. \right\} \rightarrow$
 $\text{De oplossing bevat } 32 \text{ massa\% MgCl}_2 \quad \left. \right\} \rightarrow$

$\rightarrow (\text{tenminste}) \text{ nodig } \frac{100}{32} \cdot 952 = 2975 \text{ kg MgCl}_2 - \text{oplossing}$

stanyl

(25) (1) ER treedt (poly)condensatie op en (2) in de gegeven formule van Stanyl zijn eiwitbindingen aanwezig.
 $\rightarrow$ de andere monomeer zal twee carboxyle-groepen per molecuul hebben.

$\rightarrow$ de andere monomeer is

(26) Het gegeven fragment is $\left(-C_{10}H_{18}N_2O_2 \right)$

(BinAS gg) de massa van het fragment is

$$10 \cdot 12,01 + 18 \cdot 1,008 + 2 \cdot 14,01 + 2 \cdot 16,00 = 198,3 \text{ u}$$

$\rightarrow$ een gemideld Stanyl molecuul bevat $\frac{2,0 \cdot 10^4}{198,3} = 101$ eenheden

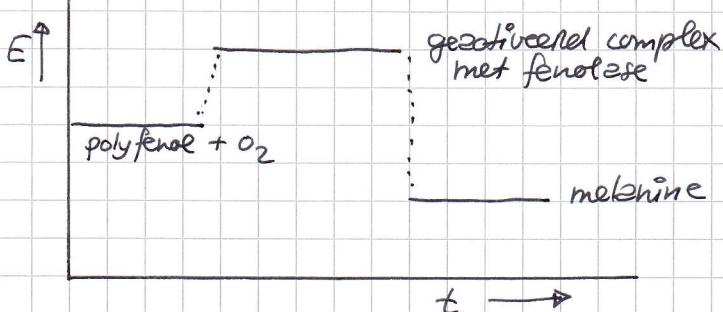
(27) uit figuur 1 blijkt dat per ketenlengte Stanyl meer H-bruggen bevat: om de 4 C-atomen i.p.v. om de 6. Het zal dus meer moeite kosten om de afzonderlijke ketens uit elkaar te halen.
 $\rightarrow$ hogere smeltpunttemperatuur

(28) In zone C stolt de massa $\rightarrow$ hoogste temperatuur
 "In de Ronddekselende schroef worden de horrels veranderd" $\rightarrow$ hoogste T
 Zone A = $280 - 320^\circ C$
 Zone B = $305 - 335^\circ C$
 Zone C = $80 - 120^\circ C$

Bruin worden van appels

(29) BINAS 67-H1 : Tyrosine

(30) De reactie is exotherm : netto komt energie vrij

(31) Bij afkoelen (lagere temperatuur) verlopen reacties langzamer, dus de bruinkleuring zal later optreden. Bij hogere T (hoger-T) verlopen de reacties sneller en treedt bruinkleuring op.

(32) Met de structuurformule van sacharose (BINAS-67 F2) blijkt dat er veel -OH groepen aanwezig zijn. Dus zullen met H₂O-moleculen H-bruggen kunnen ontstaan, waardoor water aan sacharose-moleculen als in een spons wordt "vergehouden".

(33) Citroensap bevat zowel citroenzuur als vitamine C. Dat is dus voor dit experiment ongeschikt.

Experiment A : oplossing citroenzuur toevoegen aan appelpartjes
Wachting A : bruinkleuring

Experiment B : oplossing vitamine C toevoegen aan appelpartjes
Wachting B : geen bruinkleuring

(34) Vitamine C reageert met zuurstof, dat wil zeggen dat het wordt geoxideerd → Vitamine C is een reducteur.

(35) Vitamine C is bijna een sterkere reducteur dan polyfenol. Reageert dus niet met zuurstof in plaats van polyfenol.
→ er treedt geen bruinkleuring op.

John van den Boogaert